

พันเอก ขุนอิงคยุทธบริหาร

พันเอก ขุนอิงคยุทธบริหาร เป็นผู้ซึ่งได้คุมกำลังทหารเพื่อต่อสู้กับทหารญี่ปุ่นที่บุกเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ที่ปัตตานีจนเสียชีวิตในที่รบ มีนามเดิมว่าทองสุข อิงคกุล เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๔๓ ที่ตำบลราชวงศ์ อำเภอป้อมปราบ กรุงเทพฯ เป็นบุตรของนายบุญเฮง กับนางสุน อิงคกุล ได้สมรสกับนางสาวสะอึ่ง ทิมรัตน์ มีธิดา ๔ คน

ประวัติการรับราชการทหารของท่าน มีดังนี้

พ.ศ. ๒๔๖๕ - ๒๔๖๙ รับราชการประจำกรมทหารราบที่ ๑๕

พ.ศ. ๒๔๗๐ ประจำกรมทหารพรานในกองพลทหารราบที่ ๓

พ.ศ. ๒๔๗๑ - ๒๔๗๒ ประจำกองพันที่ ๓ กรมทหารราบที่ ๒ รักษาพระองค์

พ.ศ. ๒๔๗๓ ประจำ ร.๒ รอ.พัน ๓

พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นนายทหารฝึกหัดราชการแผนก

๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ ประจำ ร.๒ รอ.พัน ๒

พ.ศ. ๒๔๗๕ ประจำกองพันทหารราบที่ ๕

พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นรอง ผบ.ก. ร.พัน ๕ ร้อย ๔

๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ ประจำ ร.พัน ๕ (พระนคร)

ก่อนเสียชีวิตได้มาประจำเป็น ผบ.พัน กองพันทหารราบที่ ๔๒ กรมผสมที่ ๕ และจังหวัดทหารบกสงขลา (ส่วนแยกปัตตานี) ที่ตำบลบ่อทอง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

เดิมท่านมีบรรดาศักดิ์เป็นขุน แต่ในต้นปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นช่วงที่ข้าราชการพากันยกเลิกบรรดาศักดิ์ ท่านก็เลิกใช้ “ขุน” นำหน้าชื่อเหลือเพียง พ.ต. ที่เป็นยศทหารเท่านั้น เช่นเดียวกับ จอมพล หลวงพิบูลสงคราม ก็เลิกใช้ “หลวง”

ลักษณะเด่นของ พ.ต.ขุนอิงคยุทธบริหาร คือ เป็นผู้หน้าที่เข้มแข็ง เป็นผู้ที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเคารพยำเกรง เป็นผู้ที่มิสนใจใฝ่อบอ้อมอารีแต่เด็ดขาด ทหารในปกครองของท่านจะมีระเบียบวินัย เป็นที่รักของประชาชนที่อยู่ใกล้

เมื่อมาตั้งกองพันอยู่ที่ตำบลบ่อทอง อำเภอหนองจิกไม่กี่เดือน พ.ต.ขุนอิงคยุทธบริหารได้เริ่มสังเกตความเคลือบไหวของคนญี่ปุ่น ที่มาเปิดร้านที่ถนนปัตตานีภิรมย์ หน้าวัดตานีนรสโมสร ซึ่งครั้งแรกมีเพียงร้านทำพันร้านเดียว ต่อมาเมื่อมีร้านขายถ้วยชาม

ร้านถ่ายรูป จึงให้ผู้ได้บังคับบัญชาคอยสืบและติดตามความเคลื่อนไหวของเจ้าของร้าน
เหล่านี้

ก่อนทหารญี่ปุ่นจะบุกปัตตานี ในวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ พ.ต.ขุนอิงคยุทธ-
บริหารได้รับการติดต่อสื่อสารว่า ญี่ปุ่นจะบุกที่โรงฆ่าสัตว์ ซึ่งอยู่ที่ถนนนาเกลือใกล้
ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว แต่ความจริงแล้วทหารญี่ปุ่นได้บุกปัตตานีที่บริเวณคอกสัตว์ ซึ่ง
อยู่ใกล้ปากทางเข้ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในปัจจุบัน ผู้รับสารฟังผิดจาก
“คอกสัตว์” เป็น “โรงฆ่าสัตว์” จึงทำให้ พ.ต.ขุนอิงคยุทธบริหารนำกำลังทหารมุ่งหน้า
ไปที่โรงฆ่าสัตว์ที่ถนนนาเกลือ ใกล้ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ซึ่งจะต้องเดินทางผ่าน
สะพานเดชานุชิต และก่อนที่เดินทางไปถึงสะพานเดชานุชิต จะต้องผ่านถนนหนองจิกบริเวณ
ที่อยู่ใกล้คอกสัตว์ที่อยู่ใกล้ปากทางเข้ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีใน
ปัจจุบันก่อนด้วยไม่คิดว่าศัตรูจะอยู่แถวนั้นจึงไม่ทันระมัดระวัง ช่วงที่เดินทางผ่านทางนั้น
กองกำลังทหารที่มี พ.ต.ขุนอิงคยุทธบริหารเป็นนายกองจึงถูกซุ่มโจมตี เป็นผลให้
พ.ต.ขุนอิงคยุทธบริหารและนายทหารอีกหลายคนถูกยิงด้วยปืนกล

พ.ต.ขุนอิงคยุทธบริหารไม่ได้เสียชีวิตทันที หลังจากที่ถูกยิงแล้วท่านยังตะโกน
สั่งการให้ทหารสู้รบต่อไป จนตัวเองเสียชีวิตที่สุซศาลา (โรงพยาบาลในสมัยนั้น) ทหาร
ญี่ปุ่นบุกปัตตานีที่คอกสัตว์ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ พ.ต.ขุนอิงคยุทธบริหาร
เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ และได้เลื่อนยศเป็น พ.อ.ขุนอิงคยุทธ-
บริหารในเวลาต่อมา ใน พ.ศ. ๒๕๑๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทาน
นามใหม่แก่ค่ายทหารที่ตำบลบ่อทอง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานีว่า “อิงคยุทธบริหาร”
เพื่อเป็นการรำลึกถึงวีรกรรมที่กล้าหาญของ พ.อ.ขุนอิงคยุทธบริหาร

วีรชนที่พลีชีพเมื่อครั้งญี่ปุ่นบุกปัตตานี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔
บุคคลเหล่านี้ได้เสียสละชีวิตเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินปัตตานีไว้ สมควรจะได้รับการ
บันทึกชื่อไว้เป็นเกียรติประวัติให้นุชนรุ่นหลังได้รู้จัก ดังต่อไปนี้

ทหาร ร.พัน ๔๒

๑. พ.อ.ขุนอิงคยุทธบริหาร
๒. จ.ส.อ.เถาว์ ไทยบัณฑิต
๓. จ.ส.อ.กิมเซ่ง แซ่ฮ้อ
๔. จ.ส.อ.เลื่อน นิลมาศ

๕. จ.ส.อ.ปลั่ง แสงจันทร์
๖. จ.ส.อ.ยก เพ็ชรศรี
๗. จ.ส.อ.จู้จั่น แก้วมรกต
๘. จ.ส.อ.ไข่ รอดกุล
๙. จ.ส.อ.สวาท ยังเฟื่องมนต์
๑๐. จ.ส.อ.ชัย ชูเชิด
๑๑. จ.ส.อ.จัน ไพจิตรจินต์
๑๒. จ.ส.อ.เจ๊ะแอ มูนิโน
๑๓. ร.ต.วิเชียร อินทสงค์
๑๔. จ.ส.อ.ชื่น แก้วทะโร
๑๕. จ.ส.อ.อ้น แก้วศรีเพชร
๑๖. จ.ส.อ.แมน เกตุประดิษฐ์
๑๗. จ.ส.อ.ดำ สุยะชีวิน
๑๘. จ.ส.อ.สะมะแอ หมัดหอม
๑๙. จ.ส.อ.จัน ถาวรวิศิษฐ์
๒๐. จ.ส.อ.ดาหมั่น หมินงะ
๒๑. จ.ส.อ.คลัง สว่างภาพ
๒๒. จ.ส.อ.ลิ้น ทองรักษ์
๒๓. จ.ส.อ.ขำ มุสิกพงษ์
๒๔. จ.ส.อ.เล็ง อัยอุสาร์

ตำรวจภูธรปัตตานี

๑. ร.ต.อ.ประดิษฐ์ สรรุชาติ
๒. จ.ส.ต.เลี่ยม มัยเมือง
๓. จ.ส.ต.สาลี เปลียนใจ
๔. จ.ส.ต.แพน สุวรรณแพทย์
๕. พลตำรวจเสรี ไม่ทราบนามสกุล

ยุวชนทหารปัตตานี (นักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ)

๑. ยุวชนทหาร เอื้อน นุ่มนวล
๒. ยุวชนทหาร ละม้าย เหมมณี
๓. ยุวชนทหาร สนิท หงษ์มณี
๔. ยุวชนทหาร ถวัลย์ อนันต์สิทธิ์
๕. ยุวชนทหาร บุญช่วย เพชรแลบ (เป็นชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชมาเรียนที่ปัตตานี)

พลเรือน

๑. นายเชื้อ วรรณามิน (พนักงานป่าไม้จังหวัดปัตตานี)
๒. นายพิทยา สายสินธุ์
๓. นายนำ หลาดมณี
๔. นายสวาท หลาดมณี
๕. นายสวาท ณ สงขลา (เสมียนแผนกอัยการจังหวัดปัตตานี)
๖. นายกมล อิศรางกูร ณ อยุธยา
๗. นายจ้ว (ครู ไม่ทราบนามสกุล)
๘. นายชิน (เสมียนมหาดไทย ไม่ทราบนามสกุล)
๙. นายคล้าย (พนักงานไปรษณีย์ ไม่ทราบนามสกุล)

นอกจากนี้ก็ยังมียุวชนที่อยู่ในเหตุการณ์ช่วงที่ญี่ปุ่นบุกปัตตานี สมควรได้รับการบันทึกชื่อไว้เช่นเดียวกัน ดังต่อไปนี้ (ยังมีชีวิตอยู่หลังญี่ปุ่นบุก)

นายยุนุ ไม่ทราบนามสกุล ชาวบ้านรูสะมิแลที่เห็นญี่ปุ่นบุกปัตตานี เวลา ๐๓.๐๐ น. ของวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ จึงวิ่งไปบอกข่าวแก่นายละมุนและนางเหนียง เจริญอักษร ซึ่งเป็นปลัดอำเภอเมืองปัตตานีและภรรยา

นายละมุน เจริญอักษร ปลัดอำเภอเมืองปัตตานี และภรรยา เมื่อได้ข่าวจากนายยุนุ ก็รีบส่งข่าวนี้แก่น.อ.หลวงสุนาวินวัฒน์ ร.น. (กิมเทลิยง สุนาวิน) ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานีสมาัยนั้น ทำให้การประสานงานกับสถานีตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานีสมาัยนั้นเรียบร้อยรวดเร็ว สามารถเตรียมกำลังเป็นศูนย์อำนวยการต่อสู้ป้องกันเมืองปัตตานี ทั้งกำลังตำรวจ กำลังยุวชนทหาร และพลเรือนได้ทันที่วงที่ มิฉะนั้นคงจะเสียหายมากกว่านี้

นายประธาน เลชะกุล เจ้าของร้านปืนกันเซี่ยบราเดอร์ ตั้งอยู่เยื้องสถานีตำรวจ
ภูธร จังหวัดปัตตานี นายสมเกียรติ เวียงอุโฆษ เจ้าของร้านปืน อยู่ที่ถนนปัตตานีภิรมย์
ใกล้โรงเรียนจีนจ๋องฮั่ว เจ้าของร้านปืนทั้งสองคนได้ให้ยืมปืนและกระสุนปืนทั้งหมดเท่า
ที่มีในร้านของตน เพื่อให้ทุกคนใช้อย่างต่อสู้กับทหารญีปุ่น

และนอกจากนี้ก็ยังมียกุ่ม “ลูกปัตตานี” อีกหลายคนที่มีส่วนในการปกป้อง
ปัตตานีช่วงญีปุ่นบุก โดยไม่เสียชีวิตในช่วง ๘ ธันวาคม ๒๔๘๔ อาทิ นายเกษม ทรัพย์เกษม
นายมานิต วัฒนานิกร นายเวैयाอ กาชอ นายคณิต ศรีเจริญ นายถาวร มงคลสิทธิ์
นายเฉลียว ดิลก นายอรุณ พงศ์ประเสริฐ (ชื่อเดิม คือ ดอเลาะ) และนายสุนนท์
ทับทิมทอง

บุคคลเหล่านี้ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่หลังเหตุการณ์ดังกล่าวและเสียชีวิตไป เมื่อวันที่
๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นบุคคลที่ชาวปัตตานีจะต้องรำลึกถึงพวกเขา ในฐานะของ
ผู้มีพระคุณที่ได้ปกป้องปัตตานี เมื่อครั้งที่ญีปุ่นบุกปัตตานีในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ตลอดไป